

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Αδιέξοδη οικονομική πολιτική

7108
13.3.14

Κατά την τελευταία δετία, σύμφωνα με την Γιούροστατ, το δημόσιο χρέος από 112,9% του ΑΕΠ εκτοξεύθηκε στο 175%. Το εθνικό εισόδημα συρρικνώθηκε κατά 25%, η ανεργία ανήλθε σε 28% και 65% στους νέους. Οι μισθοί και οι συντάξεις περικόπηκαν κατά 40%, το σύστημα εργασιακών σχέσεων έχει βαρύτατα αποδιαρθρωθεί, 3,4 εκατομμύρια άτομα επιβιώνουν κάτω από το όριο της φτώχειας (με λιγότερο από 490 ευρώ το μήνα). Παρά τις «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις», που έχουν μειώσει δραματικά το εργασιακό κόστος και διαλύσει κάθε σύστημα προστασίας των εργαζόμενων, οι επενδύσεις δεν συρρέουν στη χώρα, αλλά, το αντίθετο, καταγράφεται εκροή επενδύσεων αντί εισροής.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Τι εξυπηρετεί η δημοσιονομική λιτότητα;

Θα πρέπει να εξηγήσετε στον ελληνικό λαό, γιατί αποτελεί προτεραιότητά σας η εξυπηρέτηση του χρέους των πιστωτών και όχι η εξασφάλιση των προς-το-ζειν αναγκών των ελλήνων πολιτών.

Τι εξυπηρετεί η δημοσιονομική πολιτική, που εστιάζει στα ελλείμματα και όχι στις θέσεις εργασίας;

Η εθνική μας οικονομία διανύει ήδη τον έβδομο χρόνο ύφεσης. Δεν αντιλαμβάνεσθε, ότι η πολιτική αυτή οδηγεί σε αδιέξοδο; Δεν γνωρίζετε, ότι ερευνητές του ΔΝΤ, αναλύοντας 173 περιπτώσεις δημοσιονομικής λιτότητας μεταξύ 1978 και 2009, κατέληξαν στο συμπέρασμα, ότι ο περιορισμός των κρατικών δαπανών δεν επεκτείνει την οικονομία αλλά τη βυθίζει σε ύφεση; Δεν γνωρίζετε, ότι με λιγότερες κρατικές δαπάνες το ΑΕΠ και η απασχόληση μειώνονται, ενώ με περισσότερες κρατικές δαπάνες το ΑΕΠ και η απασχόληση αυξάνονται, η καταναλωτική και επιχειρηματική εμπιστοσύνη βελτιώνονται και η οικονομία ενισχύεται; Δεδομένου, ότι η παραγωγή αυξάνει κατά ενάμιση δολάριο για κάθε ένα δολάριο που δαπανάται από το κράτος, με ποιο σκεπτικό μειώνετε τα έξοδα του κράτους, και μάλιστα, αποδεχόμενοι την απάνθρωπη απαίτηση της τρόικας να απολυθούν 15.000 δημόσιοι υπάλληλοι στο πλαίσιο μιας δήθεν χρηστής διαρθρωτικής μεταρρύθμισης, μιας δημοσιονομικής εξυγίανσης;

Μήπως εθελοτυφλείτε στα βασικά προβλήματα για να μην θίξετε τους έχοντες και κατέχοντες, που σας στηρίζουν;

Δεν αισθάνεστε συνυπεύθυνος για το σημερινό κοινωνικό πογκρόμ;

Γιατί χρησιμοποιείτε την ηθικοπλαστική αλληγορία για περιγραφή της οικονομικής κρίσης;

Γιατί η ύφεση εμφανίζεται ως συνέπεια αμαρτιών μας, για τις οποίες πρέπει να πληρώσουμε με τεράστια ανεργία, μείωση μισθών/συντάξεων και υπέρογκη φορολόγηση;

Επιχειρείτε συναισθηματική εμπλοκή των πολιτών για να μην διαμαρτυρόμαστε στα δεινά της σύγχρονης ταλαιπωρίας μας και της υποβάθμισης του μέλλοντος των παιδιών μας;

Δεν γνωρίζετε, ότι όσο περισσότερο πληρώνουν οι οφειλέτες τόσο περισσότερο χρωστάνε, γιατί τα εισοδήματα και η αξία περιουσιακών στοιχείων τους μειώνονται και το χρέος επιδεινώνεται;

Σύμφωνα με την κεϋνσιανή λογική, σε εποχές που πολλοί οφειλέτες κάνουν οικονομία για να μειώσουν τα χρέη τους, το κράτος πρέπει να κάνει το αντίθετο δηλαδή να ξοδεύει περισσότερο και να αυξάνει τις θέσεις εργασίας και τα εισοδήματα. Θα πρέπει να εξηγήσετε στον ελληνικό λαό, γιατί κάνετε το ακριβώς αντίθετο σε ένα σπινάλι λιτότητας/ύφεσης.

Επίσης διερωτάται κανείς: πώς είναι δυνατόν η κυβέρνηση να ισχυρίζεται, ότι ο κρατικός προϋπολογισμός το 2013 εμφάνισε πρωτογενές πλεόνασμα, όταν το δημόσιο χρέος την ίδια χρονική περίοδο σημείωσε πρόσθετη άνοδο 16 δις ευρώ;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Προς τι η ικανοποίηση από μια πιθανή επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος, όταν αυτό προέρχεται από τη μεθοδευμένη ανεργία και πτώχευση των ελλήνων, και όταν συνοδεύεται από κλείσιμο χιλιάδων επιχειρήσεων, πρωτοφανή ανισότητα στην κατανομή πλούτου και καταστροφή της παραγωγικής βάσης της οικονομίας;

Συμβαίνει το εξής παράδοξο: τα εισοδήματα μειώνονται αλλά οι φορολογικές επιβαρύνσεις αυξάνονται. Αποτέλεσμα είναι η συνεχής αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς την εφορία. Το 2013 αυξήθηκαν κατά 10 δις ευρώ παρά τις κατά καιρούς ρυθμίσεις, τις δόσεις κλπ. και παρά τον κίνδυνο των κατασχέσεων ακόμα και τραπεζικών λογαριασμών με μικρά ποσά.

Πόσο διατηρήσιμο είναι ένα πλεόνασμα , όταν ένα σημαντικό μέρος του οφείλεται σε μια υπερφορολόγηση μειωμένων εισοδημάτων, καθώς ο όγκος των μη εξυπηρετούμενων ληξιπρόθεσμων οφειλών δείχνει ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί;

Ο βραβευμένος με Νόμπελ οικονομολόγος Π. Κρούγκμαν εξηγεί , ότι η πρώτη γραμμή άμυνας σε κάθε ύφεση είναι τα δημοσιονομικά κίνητρα, δηλαδή η αύξηση των κρατικών δαπανών με στόχο τη δημιουργία θέσεων εργασίας, και η μείωση της φορολογίας με στόχο την ενίσχυση των συνολικών δαπανών. Γιατί εφαρμόζετε το αντίθετο; Υπάρχει κανένα στοιχείο , που να στηρίζει την εμμονή σας στη μετατόπιση του ενδιαφέροντος από την απασχόληση στα ελλείμματα;

Αθήνα, 19 Μαρτίου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών